

at være fuldt skiftet til den anden Klasse af Embedsposter. Forpleiningskorpsets nuværende Ordning af 1868 har allerede taget noget Hensyn hertil; den gjør det ikke til ubetinget Fordring for Afdgangen til Korpssets høiere Poster at have tjent sig op fra neden, men forbeholder Officerer af Baabnene Afgang til efter en egen Udbannelse at træde over i det som Intendantur og Overintendantur for derved at lette en fyldestgjørende Besættelse af Korpssets høiere Poster. Denne Afgang er imidlertid saa godt som ikke blevet benyttet, og det er meddelt Udvalget, at der blandt Korpssets faste Embedsmænd kun findes en eneste, (en Intendant), der siden den første Udfyldning i 1868 af Korpssets Kammer er forsat fra Baabnens Officersklasse til Korpsset. For at raade Bod herpaa gaar Forslaget et Skridt videre ved at udsønde det Personale, som Forpleiningsvæsenets overordnede Ledelse fortrinnsvis behøver, i en særegen „Intendanturstab“, til hvilken Afdgangen staar aaben baade for „Regnskabsførerklassen“ og for dertil kvalificerede Officerer af Baabnene. Denne Intendanturstab omfatter de høiere Pladser ved Forpleiningsvæsenet og er tilfattet at udgjøre en Elite af Intendanturkorpset, men dog en integrerende Del af dette, saaledes at forstaa, at Intendantur af Regnskabsførerklassen kunne sættes over i Staben, men ogsaa Forsættelser i modsat Retning kunne finde Sted. Det er paa dette Punkt, at Udvalget ikke har troet at kunne anbefale at følge Lovforslaget. Det frygter, at den, som forsættes fra Staben til Regnskabsførerklassen, hvad enten han er udgaaet fra denne eller har tjent i et af Baabnene, altid vil føle sig forurettet og brøstholden, med eller uden Tvivl, og kun nære liden Interesse for den Regnskabsførerpst, han bliver forsat til, efter en Gang at have havt Anledning til at haabe Fremmeelse til mere overordnede Poster. Og i Regnskabsførerklassen vil det ikke uden al Grund blive betragtet som en Uret, at en af dens høiere og bedre lønede Pladser skal optages af en Mand, som Intendantur-

staben har maattet vrage, især om han oprindeligt ikke har tilhørt Klassen, men er kommen ind i Korpsset fra et af Baabnene.

Udvalget er af den Ansæelse, at da Hærens Forpleiningsvæsen i Virkeligheden stiller og maa stille meget forskellige Fordringer til sit Embedspersonale, bør man ikke vige tilbage fra at tage Skridtet helt ud, det vil sige: skille Korpsset ad i to Dele, der have sælles Chef, men forøvrigt ere uafhængige af hinanden, den ene for den overordnede Administration, svarende til Lovforslagets Intendanturstab, den anden for den mere underordnede Administration, fornemmelig ved Troppesafdelingerne, omfattende Forpleiningsvæsenets øvrige Personale, deriblandt det værnepligtige Mandskab. For den første Del vil man kunne bevare Benævnelsen „Hærens Intendanturstab“. For den sidste Del vil man ligeledes kunne beholde den hidtil benyttede Benævnelse „Hærens Forpleiningskorpset“.

Intendanturstaben er da paa-regnet at skulle have sin Tilgang ved Forsættelser og eventuelt Forfremmelser saavel fra Forpleiningskorpset som fra Baabnens faste Embedspersonale. Den bliver, som Navnet lyder, kun en Stab, idet dens Embedsmænd for Indtrædelsen skulle have gennemgaaet de lavere Grader andetseds. Men Sagen, der har opnaaet Ansættelse i Intendanturstaben, bør kunne sættes tilbage til Forpleiningskorpset eller til sit oprindelige Baaben. Bliver han utjenstdygtig, eller viser han sig uskiftet til Tjeneste i Intendanturstaben, maa han udfilles af denne paa samme Maade, som enhver anden Administrationsgren følger, naar den maa udfille en Embedsmand, der ikke længere kan gjøre Fyldest.

Forpleiningskorpset derimod er paa-regnet at skulle have sin Tilgang fra neden ved de Korpsset tildelte Værnepligtige, dog at der undtagelsesvis og med bestemt Begrændsning af Antallet gives Premierlieutenanter af Baabnene, der af en eller anden Grund anses hensigtsmæssigere anbragte